

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

PRIM-REDACTOR: I. N. GESĂRESCU

PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 „
Pe 3 luni 8 „

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

Apare o dată pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

6, Splaiul Brancoveanu Voevod, 6
Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechi 2 Lei

Cine primește trei numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat

S U M A R

Jurisprudența Română:

Curtea de Apel din București, s. II: *Ministerul de Finanțe cu Moștenitorii Zappa.*

Idem Galați, s. II: *Maria Jecu Zaharia cu Maria Sotir Ion, N. Neduf, Manole St. Naum și Nicolina Mavrodin Jecu.*

Idem s. I: *N. I. Jaja, Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu cu Chr. Economu.*

Tribunalul Bacău: *Nedelea Sulea cu Radu Preotul Mănicuța.*

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA II

Audiența de la 12 Mai 1899

Președenția d-lui ATH. C. CHIVU, Președinte

Ministerul de Finanțe cu Moștenitorii Zappa

Sucesiune. — Taxă de înregistrare. — Acordare de termen. — Dacă se poate acorda termen când în averea succesorală se află și bani în numerar și în ce cas. — (Art. 53 legea timbrului).

Tribunalul poate acorda moștenitorilor un termen pentru plata taxei de înregistrare cuvenită statului la averea succesorală dispunând să se ia inscripție în imobilele succesiunii pentru asigurarea acestei taxe, chiar dacă în averea succesorală se găsește și bani în numerar din care s'ar putea percepe taxa de înregistrare, când se constată că acel numerar nu este suficient pentru plata taxei și că chiar este urmărit tot de stat pentru plata unor amenzi.

Decisiunea 84/99. — Respins apelul făcut de Ministerul de Finanțe contra jurnalului tribunalului Ilfov, secția II cu No. 6516/98, dată în proces cu Moștenitorii Zappa;

S'a ascultat: d-l avocat Al. Rioșanu din partea Ministerului de Finanțe în susținerea apelului și d-nii avocații P. Grădișteanu, V. Brălianu, Gr. Urlățeanu și Al. Zăuceanu din partea intimăților în combateri; precum și d-l procuror Stambulescu în concluziuni fiind minor în cauză;

Curtea deliberând,

Asupra apelului făcut de Ministerul de Finanțe în contra jurnalului cu No. 6516/98 al tribunalului Ilfov, secția II;

Având în vedere desbaterile orale, concluziunile scrise, actele prezentate și concluziunile d-lui procuror;

Având în vedere că, prin menționatul jurnal, tribunalul a acordat moștenitorilor Vanghele Zappa termen de un an pentru plata taxei de înregistrare cuvenită statului la averea rămasă ca moștenire de la numitul defunct și în consecință a dispus să se ia inscripție ipotecară pentru asigurarea acestor sume asupra moșiei Broșteni și Slujitorii din jud. Ialomița;

Având în vedere că statul, prin reprezentantul său, susține că între bunurile ce compun această succesiune fiind și numerar disponibil, consemnat la casa de depuneri, suficient pentru plata taxei de înregistrare, tribunalul nu putea să acorde termen de plată, căci asemenea termene se acordă numai în lipsă de numerar sau avere care să se poată desface cu înlesnire, cerând să se reformeze acel jurnal și să fie obligați moștenitorii la plata imediată a taxei de înregistrare;

Având în vedere art. 53 din legea timbrului;

Considerând că, părțile recunosc că la casa de depuneri se află consemnată o sumă de peste 400000 lei strânse din veniturile averii successorale;

Considerând însă că, statul nu probează că, întregă această sumă sau cel puțin o sumă suficientă se afla depusă, în momentul când s'a pronunțat de tribunal încheierea apelată, căci numai în așa ipoteză, apelul ar fi întemeiat; că, afară de aceasta, din desbaterile urmate înaintea Curții, se stabilește că menționata sumă este urmărită tot de stat pentru plata unor amenzi de peste 200000 lei, la care moștenitorii Zappa sunt condamnați pentru contravenire la legea timbrului; că, de altă parte, taxele de transmitere succesiunii pretinse de stat, ridicându-se la suma de 300000 lei, totalul acestor două sume datorite de intimăți, excedând cu mult cifra de 400000 lei, statul nu poate fi acoperit și va trebui să aștepte pentru rest; că, apoi din cei 400000 lei, suma de 100000 lei este strânsă posterior facerii apelului, căci în acel moment statul, prin apel recu-

noaște că, la casa de depuneri se afla consemnată numai suma de 300000 lei, deja urmărită tot de stat pentru suma de 200000 lei; așa dar, motivul invocat de stat că tribunalul pe nedrept a acordat termenul de un an este nefondat, întru cât se constată că, în succesiune nu se afla suma de bani necesară pentru plata taxelor;

Considerând în fine că, statul nu este expus la nici un pericol de oare ce ipoteca ordonată de tribunal s'a înscris asupra imobilelor succesiunii de o valoare suficientă, lucru necontestat de părți și întru cât până la expirarea termenului de un an nu mai sunt de cât două luni;

Având în vedere și motivele din încheerea apelată pe care Curtea și le însușește, adoptându-le în tot;

Pentru aceste motive, Curtea în majoritate, respinge apelul;

(ss) Ath. C. Chivu, I. E. Dobrescu, G. Flaișlen.

O p i n i u n e

Asupra cererii moștenitorilor lui Vanghele Zappa de a li se acorda un termen de un an pentru plata taxelor prevăzute de lege pentru punerea lor de fapt în posesiunea moștenirii;

Având în vedere art. 50 din legea timbrului;

Având în vedere că, legiuitorul a admis favoarea acordării unui termen acelor moștenitori cari se găsesc în imposibilitate de a plăti taxele și prin urmare de a fi puși în posesiunea succesiunii;

Considerând că, în specie, pe lângă că, în comptul succesiunii se găsesc puși la casa de depuneri și consemnați mai mult de 480000 lei, din cari bani, înaintea ori căror altor plăți, moștenitorii ar putea plăti taxele sus zise, dar densusi absolut cu nimic nu au dovedit că sunt lipsiți de avere și de credit, ast-fel ca să se găsească în imposibilitate de a plăti acete taxe;

Că, față cu aceste împrejurări și mai cu seamă, față cu faptele că, din momentul, de când au cerut termenul și până azi au trecut aproape un an, fără să facă nici un demers, pentru a'și procura sumele necesare, sub semnații apreciem, că erezii marelui moșteniri Zappa nu merită indulgența acordării unui termen;

Pentru aceste motive, suntem de părere să se admită apelul făcut de Ministerul de Finanțe în contra jurnalului No. 6516/98, al trib. Ilfov, să se reformeze acest jurnal și să se respingă cererea moștenitorilor Zappa de a li se acorda termen pentru plata taxei de înregistrare, cuvenită statului la averea succesorală.

(ss) T. T. Djuvara, Ath. Athanasovivi

CURTEA DE APPEL DIN GALATI, SECȚIA II

Audiența de la 27 Martie 1899

Președenția d-lui E. G. ECONOMU, Președinte

Maria Jecu Zaharia cu Maria Sotir Ion, N. Neduf, Manole St. Naum și Nicolina Mavrodin Jecu.

Petițiunea adresată justiției. — Dacă magistratul care o primește este ținut să constate identitatea semnăturii. — Dacă se presună că magistratul s'a convins, dând curs unei asemenea petiții, că emană de la semnatar. — Dacă această presumpțiune se poate dărîma prin proba contrariă.

Magistratul care primește o petițiune de la părți nu este obligat să constate, în prealabil, și prin

vre-o formă oare-care, identitatea semnăturii petiției, și din momentul ce un magistrat primește și dă curs unei asemenea petiții, presumpțiunea este că el s'a convins că acea petițiune emană de la persoana care a iscălit-o, presumpțiune de fapt ce se poate dărîma prin proba contrariă.

Decisiunea No. 88/99. — Respinsă opozițiunea făcută de Maria Jecu Zaharia contra decisiunii de perimare a Curței de apel din Galați, secția II cu No. 91/96 dată în urma cererii intimațiilor;

S'a ascultat: d-l avocat Z. Filoti din partea oponentilor în susținerea opozițiunii și d-l avocat Al. Sturza din partea intimațiilor în combateri;

Curtea deliberând,

Asupra opozițiunii făcute de Maria Jecu Zaharia, acum încetată din viață și reprezentată azi prin Steliana H. Curelescu, ca succesoare, în contra decisiunii de perimare, dată de această curte sub No. 91/96;

Având în vedere că, această opoziție în urma unei divergențe, a fost admisă în principiu, prin jurnalul No. 165/99, iar spre a fi admisă în fond reprezentanta oponentei a invocat unicul motiv că nu se dovedește că petiția prin care s'a cerut perimarea ar emana de la Nicolina Jecu, care se pretinde că a iscălit acea petițiune;

Considerând că, legea de procedură nicăeri nu obligă, pe magistratul care primește o petiție de la părți să constate în prealabil și prin vre-o formă oare-care, identitatea semnăturii petiției;

Că, în această privință, tot ce se cere, este ca petiția să fie a aceluia care este semnat în ea, fie prin semnătură proprie, când partea știe carte, fie prin punere de deget, când nu știe carte;

Că, din moment ce magistratul în drept primește și dă curs unei asemenea petiții, presumpțiunea este că el s'a convins că acea petiție emană de la persoana care a iscălit-o, presumpțiune de fapt, care se poate dărîma prin proba contrarie, dar o asemenea probă nu s'a făcut;

Că, ast-fel fiind, motivul opoziției este nedovedit;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge opoziția.

(ss) E. G. Economu, P. Ionescu, V. Râmniceanu, G. Tanoviceanu, D. Tăzlăoanu.

CURTEA DE APPEL DIN GALATI, SECȚIA I

Audiența de la 29 Aprilie 1899

Președenția d-lui G. C. ȘIȘMAN, Prim-Președinte

Nicolae Jaja, Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu cu Chr. Economu

Cuasi-delict. — Prejudiciu. — Responsabilitate. — Daune. — Proprietar ce clădește pe terenul său fără a lua măsurii de asigurare spre a nu sdruncina imobilele vecine. — Dacă este răspunzător de daune și când. — Daune. — Cum trebuie limitate aceste daune. — (Art. 998, 999 și 1000 din codul civil).

1) Ori-ce faptă a omului care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșală s'a ocașionat, a'l repara, și omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, ci și de acela ce a cauzat prin neglijența sa sau imprudența sa;

2) Stăpânii și comitenții sunt responsabili de prejudiciul cauzat de servitorii și prepușii lor în funcțiunile ce

li s'au încredințat, și prin prepuși se înțelege ori-ce persoană care lucrează dupe ordinele său sub ascultarea ori privegherea unui comitent, fără a se distinge dacă acea persoană lucrează cu ziua, cu bucata sau în total.

3) De și în materie de delictе și cuasi-delictе acela care cauzează altuia un prejudiciu prin exercițiul unui drept legitim, nu este obligat să-l repare, nu este însă mai puțin adevărat că, în acest cas, e dator să useze de un asemenea drept cu prudență, luând toate precauțiunile ordinare, fără a abusa și fără a trece peste marginile acestui drept. Așa dar, acest principiu nefiind absolut, el încetează de a fi aplicabil de câte ori exercițiul acestui drept trece justele limite și aduce o pagubă altuia ;

Ast-fel, de și este netăgăduit că proprietarul are dreptul să construiască clădiri pe terenul său, însă este dator să ia toate măsurile de asigurare spre a nu sdruncina soliditatea zidurilor vecine, căci în lipsa unor asemenea măsuri de asigurare, dănsul este responsabil de ori-ce prejudiciu ce s'ar cauza imobilelor vecine, dacă se constată că acel prejudiciu a provenit din cauza lipsei de a se lua măsurile de asigurare, afară numai când s'ar constata că direcțiunea lucrărilor a avut-o arhitectul sau constructorul, cas în care numai cel care a avut o asemenea direcție ar răspunde de prejudiciul cauzat ;

4) În materie de daune responsabilitatea trebuie a fi mărginită numai la acele daune cari sunt consecința directă și imediată a faptelor de care cine-va se face răspunzător, iar nu și la daunele indirecte ;

Ast-fel, când expertisa constată că un imobil sdruncinat din cauză că cel ce construiește pe un teren vecin nu a luat toate precauțiunile cerute în asemenea cas, se poate repara, proprietarul care este cauza prejudiciului datorește suma necesară pentru reparațiunea imobilului prejudiciat, nu suma cheltuită de proprietarul acestui imobil cu dărâmarea și reconstruirea din nou a imobilului.

Decisiunea No. 83/99.—Admis în parte apelul făcut de Nicolae Jaja contra sentinței trib. Brăila No. 382/98, dată în proces cu Chr. Economu, Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu.

S'au ascultat : d-nii avocați I. Berceanu, Zamfir Filoti și Moisescu, în desvoltarea motivelor de apel și d-l avocat C. Cociașu în combateri ;

Curtea deliberând,

Având în vedere apelurile făcute de Nicolae Jaja, Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu, contra sentinței tribunalului Brăila No. 382/98, apeluri conexas prin procesul-verbal No. 2124/98 ;

Având în vedere că, acest proces are de obiect: 1) acțiunea intentată de Christache Economu, contra lui Nicolae Jaja pentru plata sumei de 50000 lei daune ; 2) acțiunea apelantului C. D. Ciurcu în contra lui Chr. Economu și Nicolae Jaja pentru plata sumei de 30000 lei daune ; 3) acțiunea făcută de Gh. I. Dobrescu contra lui Chr. Economu și Jaja pentru plata sumei de 60000 lei daune ; și 4) acțiunea introdusă de Nicolae Jaja contra lui Chr. Economu și C. D. Ciurcu pentru plata sumei de 60000 lei daune, derivând toate aceste daune dintr'un quasi-delict, pe care numiții și-l atribue unii altora ;

Având în vedere că, prin menționata sentință s'a admis în parte acțiunile lui Economu, Ciurcu și Dobrescu și s'a obligat pe N. Jaja să plătească celui înteiu suma de 20000 lei daune și 500 lei cheltueli de judecată ; celui al doilea 8000 lei daune și 100 lei spese, și în fine celui din urmă 4000 lei daune și 100 lei spese, respingându-se ca nefondată acțiunea lui Ciurcu și Dobrescu în contra lui Economu și ca nesuștinută acțiunea lui Jaja contra lui Economu și Ciurcu ;

Având în vedere că, apelul lui N. Jaja tinde la reformarea sentinței apelate, apărarea lui de daunele la care a fost condamnat către Economu, Ciurcu și Dobrescu și a fi obligați Economu și Ciurcu să-i răspundă daunele cerute prin reclamațiunea sa, pe când apelurile lui Ciurcu și Dobrescu tind a obține reformarea acelei sentințe în sensul de a se obliga atât Jaja cât și Economu la daunele, formulate de fie-care prin acțiunile introduse la prima instanță ;

Având în vedere că, Nicolae Jaja în susținerea apelului invoacă următoarele motive : 1) că nu poate fi răspunzător de daunele la care a fost condamnat să plătească lui Economu, Ciurcu și Dobrescu, de oare-ce dănsul a exercitat un drept legitim al său și a luat toate măsurile posibile spre a nu se cauza prejudiciu imobilului numitului Economu, ast-fel că dacă zidul de la acest imobil s'a dărâmat, cauza a fost vechimea și reaua lui construcție ; 2) că, chiar când zidul s'ar fi surpat din cauză că, n'a fost bine proptit, sau a ciopliturilor făcute la temelie acestui zid, totuși responsabilitatea daunelor nu'l privește pe d sa pe cât timp a avut un inginer însărcinat cu supravegherea și dirigerea lucrărilor imobilului clădit alături de zidul dărâmat cum și un maestru constructor, așa că, aceste fapte, nu'i pot fi imputate lui și nici prepușilor săi ; 3) că, daunele admise de tribunal sunt prea exagerate și în tot cazul daunele suferite de Ciurcu și Dobrescu cad în sarcina lui Economu ; și 4) că, întru cât din faptul surpării de la imobilul lui Economu s'a spart pivnița farmaciei sale stricându-i-se lucruri dintr'însa și a fost silit să suspende lucrările clădirei care se află în construcție un timp de 30 zile până ce s'a curățit materialul căzut, intimatul împreună cu Ciurcu care a depositat marfa în rîndul al doilea al imobilului închiriat lui de Economu, sunt datorți să repare daunele ce i s'au cauzat ;

Având în vedere că, din desbateri și actele de care părțile s'au servit rezultă că, apelantele N. Jaja voind să construiască o nouă clădire în locul celei vechi pe care o avea în urba Brăila, str. Regală alături cu imobilul intimatului Chr. Economu, a angajat pe maestrul Auselimo PiuZZi spre a executa această lucrare sub direcțiunea unui arhitect ; că, în acest scop, dărâmându-se vechea construcție a numitului Jaja care era lipită de un perete al clădirei lui Chr. Economu, la început nu s'a luat nici o măsură de asigurare spre a nu se sdruncina soliditatea zidului vecin și numai în urmă dupe intervenția inginerului expert Budeanu care a venit la fața locului s'a pus câte-va proptele pentru a'l sprijini ; că, apoi pe linia zidului de fațadă, pe care erau rezemate grinzile planșeului și ale plafonului rîndului al doilea de la clădirea lui Economu,

deschizându-se un șanț de 3 m. 20 cm. adâncime de la suprafața trotuarului și 1 m. 80 cm. lărgime, nu s'a așezat nici o proptea în sensul acestui șanț, iar cu ocazia zidirei fundației în partea peretelui vecin, s'a făcut săpături în porțiunii și s'a clădit treptat pe măsura locurilor deschise și că tot atunci acel maestru a tăiat în grosimea zidului de fundație al clădirii lui Economu începând din partea de jos a temeliei o fâșie în grosime de 5 până la 15 cm. intrând cu zidăria în peretele lui Economu pe o întindere de 15 metri aproximativ de la fațadă spre fundul clădirii; că, în urmă însă, zidul lui Economu vecin cu casele în construcțiune, precum și parte din peretele fațadei surpându-se s'a distrus și o parte din marfa ce avea în acel imobil chiriașii Ciurcu și Dobrescu;

Considerând că, daunele reclamate de Economu, Ciurcu și Dobrescu în contra lui Jaja fiind întemeiate pe un quasi-delicț, trebuie a se vedea dacă responsabilitatea acestor daune, cade în sarcina apelantului Jaja;

Considerând că, conform art. 998 și 999 cod. civ., ori-ce faptă a omului care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșală s'a ocazionat a'l repara și că omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, precum și de acela ce a cauzat prin neglijența sa sau imprudența sa;

Că apoi, dupe art. 1000 aceleși cod stăpânii și comitenții sunt responsabili de prejudiciul cauzat de servitorii și prepușii lor, în funcțiunile ce li s'a încredințat;

Considerând că, de și în materie de delict și quasi-delict acela care cauzează altuia un prejudiciu prin exercițiul unui drept legitim, nu este obligat să-l repara, nu este însă mai puțin adevărat că, în acest cas, e dator să useze de un asemenea drept cu prudență, luând toate precauțiunile ordinare, fără a abusa și fără a trece peste marginile acestui drept;

Că, prin urmare, acest principiu nefiind absolut, el încetează de a fi aplicabil de câte ori exercițiul acestui drept trece justele limite și aduce o pagubă altuia;

Considerând în specie că, este netăgăduit că, Jaja avea dreptul să-și construiască această clădire pe terenul său, era însă dator să ia toate măsurile de asigurare spre a nu sdruncina soliditatea zidului vecin;

Considerând că, depunerile martorilor ascultați înaintea tribunalului stabilesc că, în momentul dărămării zidului de la imobilul intimatului Economu, acel perete avea așezate numai veri-o câte-va proptele în mod orizontal spre peretele vecin;

Considerând că, din raportul de expertisă făcut la prima instanță de experții: inginerul V. Ignat, constructorul Radu S. Albuleț și R. Dumitrescu rezultă că, casele intimatului Economu ca soliditate erau destul de mulțumitoare, ca să poată fi locuite și că cauzele care au provocat surparea zidului sunt: că, nu s'au sprijinit pereții caselor numitului Economu cu un număr suficient de proptele așezate în mod sistematic, de oare-ce nu li s'au pus la ambele capete dulapii sau grinzi în sens vertical, din care cauză s'a rupt, cedând presiunii zidului surpat, iar capătul unei proptele re-

zimate în zidul pivniței farmaciei lui Jaja ia străbătut perețele clădirii în care se sprijinise și a intrat în cea pivniță resturnând un raft cu mărfuri, ceea ce nu s'ar fi putut întâmpla dacă propteaua ar fi fost avut loc la acel cap, un dulap sau grindă așezată vertical; că, pe linia zidului de fațadă pe care se rezemau grinzele planșului și ale plafonului catului de sus s'a deschis de maestrul constructor al apelantului Jaja, un șanț de 3 m. 20 cm. adâncime de la suprafața trotuarului și de 1 m. 80 cm. lărgime fără să pue veri-o proptea în sensul acestui șanț spre a sprijini peretele de fațadă și a evita surparea lui spre șanțul deschis; că, acel maestru a tăiat din grosimea zidului de fundație a lui Economu, începând de la partea de jos a temeliei, o fâșie de zidărie în grosime de 5 până la 15 cm., slăbind în mod considerabil soliditatea peretelui surpat și a caselor, și în fine că de și zidăria fundației construcției lui Jaja în partea zidului lui Economu s'a adoptat un sistem admis de știință săpându-se porțiunii, porțiunii și în urmă zidindu-se în locurile deschise, însă acest sistem a fost rău aplicat căci trebuia mai întâi să se facă acele deschideri în dreptul zidurilor interioare a clădirii lui Economu ce cădeau transversal în direcțiunea zidului surpat, asigurând în același timp cu proptele zidurile existente în punctele unde se operau deschiderile, ceea ce nu s'a făcut;

Că, de altmintrelea, chiar din raportul inginerului Budeanu, făcut cu ocazia procesului intentat de Jaja lui Economu la judecătoria de ocol din Brăila reese că, dupe stricarea vechii clădiri a lui Jaja, de și perețele numitului Economu prezenta trei crăpături, cu toate acestea nu amenința surparea, ceea ce dovedește cu prisosință că surparea a provenit numai din cauzele arătate de sus zișii experți;

Că, prin urmare, din menționatul raport de expertisă se constată, în mod evident că, surparea peretelui casei lui Economu se datorește numai împrejurărilor semnalate prin acest raport arătate mai sus, iar nu din cauză că, clădirea lui Economu ar fi fost veche și rău construită sau că, Ciurcu ar fi depositat marfă în podul acelor case, ori a sguduiturilor ce se produceau prin trecerea pe strade a carelor, cărușelor și trăsurilor cum se susține de apelantul Jaja;

Că dacă, într'adevăr, faptele pretinse de numitul erau de natură să contribuie la surparea pereților caselor lui Economu, atunci surparea se putea produce și la ceilalți pereți, iar nu tocmai la peretele care fusese apărât de intemperii prin lipirea lui de zidul vecin;

Că, este neexact că, actul de expertisă al inginerului V. Ignat, făcut în unire cu experții Radu S. Albuleț și R. Dumitrescu ar fi în contradicție cu expertisa efectuată de numitul în procesul intentat de intimatul Economu contra apelantului Jaja la judecătoria ocolului I Brăila și prin care pretindea că, acest din urmă cu ocazia construcției clădirii sale, intrase în imobilul celui d'întâiu, căci din examinarea ambelor rapoarte, nu rezultă o astfel de contradicție;

Că, de și unii din martorii propuși de Jaja, cu ocazia cercetării locale, efectuate la prima instanță, au afirmat că, zidul lui Economu era atât de slab în cât se

sfârâma la cea mai mică presiune, depunerile lor nu pot să facă nici o credință, față de raportul expertisei, care arată în mod clar că, soliditatea clădirii intimatului a fost mulțumitoare ;

Considerând apoi că, de și în contractul cu data din 21 Ianuarie 1898, încheiat între apelantele Jaja și Ayselimo PiuZZi, maestru de zidărie și dulgherie, relativ la construcțiunea acestor case, se prevede că, lucrările construcțiunii trebuiau să fie executate sub direcțiunea arhitectului S. Costa, însă Jaja, n'a putut stabili că, acest arhitect a fost însărcinat cu supravegherea acestor lucrări ;

Că, din contră, din depunerea numitului arhitect și chitanța sa, cu data din 6 August 1898, se constată că, dânsul a elaborat numai planurile acestei construcții, pentru care a și primit plata, fără să și fi luat obligațiunea supravegherii acestei lucrări ;

Că dar, întru cât este constant că, maestrul Ayselimo, nu și luase angajamentul direcțiunii lucrărilor și cum numitul apelante nu justifică că, această direcțiune a avut-o arhitectul Costa, după cum pretinde, este evident că numitul PiuZZi, a lucrat sub ordinul lui Jaja și pe propria răspundere a acestuia, ca prepus al lui ;

Considerând că, sub numele de prepuși din art. 1000 cod. civ., se înțelege ori-ce persoană, care lucrează, dupe ordinele său sub ascultarea ori privegherea unui comitent, fără distincțiune, dacă acea persoană lucrează cu ziua, cu bucata sau în total ;

Că, așa fiind, Jaja este dator să plătească daunele cauzate de prepușii săi, conform art. 1000 din cod civ. ;

Considerând că, daunele suferite de intimatul Economu constau în cheltuelile ce erau necesare spre a se pface zidurile surpate precum și planșeul și plafonul pentru a fi readuse la starea lor de mai înainte, pe care cheltueli experții le fixează la suma de lei 10080, cum și în pierderea chiriei pe șase luni, căci este necontestat că, chiriașii Ciurcu și Dobrescu din cauza dărâmării pereților imobilului locatarului, n'a mai putut să continue locațiunea și a fost siliți să se strămute în altă parte ;

Considerând însă că, tribunalul a acordat lui Economu suma de 20000 lei ca daune pentru motivul că, pagubele cauzate numitului a fost mai mari de cât acele arătate de experți, căci din cauza surpării, imobilul ne mai putând fi reparat a trebuit să fie din nou construit ;

Considerând că, de oare-ce din raportul de expertisă expus, rezultă că, casele lui Economu puteau fi readuse la starea care o avusese înainte de dărâmare, prin refacerea pereților surpați, a planșeului și a plafonului, faptul că, dânsul a voit să și construiască o nouă clădire, nu'l poate pune în sarcina lui Jaja, de oare-ce, în materie de daune responsabilitatea trebuie a fi mărginită, numai la acele daune care sunt consecința directă și imediată a faptelor de care cine-va se face răspunzător, iar nu și la daunele indirecte cum e în specie ;

Că, chiar asupra cuantumului daunelor precisate de experți, pentru reconstruirea pereților, planșeului și a

plafonului, Curtea nefiind legată de raportul acestor experți în suveranitatea sa, fixează cifra totală a daunelor cuvenite lui Economu la 12000 lei în care intră și pierderea chiriei pe șase luni ;

Considerând că, în ce privește daunele pretinse de Ciurcu și Dobrescu, din depunerile martorilor ascultați în cauză, rezultă că, din faptul dărâmării pereților intimatului Economu, unde dânsii stăteau ca chiriași și exercitați comerțul cel întîiu de manufactură, iar cel din urmă de diferite obiecte de sticlărie, porțelan și altele, s'a stricat o parte din marfa ce aveau în acele magazine ;

Că, din actul de expertisă menționat, se vede că, valoarea mărfii distruse de la Ciurcu, reprezenta suma de 1500 lei, iar cea a lui Dobrescu 1000 lei ;

Că, tribunalul însă, având în vedere și daunele ce s'a au pricinuit numiților prin strămutarea lor în altă parte și împedirea comerțului lor, tocmai într'un timp util vînzării acestor mărfuri, a admis ca daune lui Ciurcu suma de 8000 lei, iar lui Dobrescu 4000 lei ;

Având în vedere asemenea, depunerile martorilor și expertisa făcută în urma dispozițiilor luate de Curte, în ce privește daunele suferite de Dobrescu ;

Că, dupe cum s'a zis, Curtea ne fiind legată de aceste expertise și apreciind justa valoare a daunelor cauzate numiților, urmează să le reducă pentru Ciurcu la suma de 4000 lei, iar pentru Dobrescu la 2000 lei ;

Că, de oare-ce, daunele cauzate lui Ciurcu și Dobrescu sunt numai rezultatul culpei apelantului Jaja, Economu nu este întru nimic respunzător față de numiții ;

Că, de asemenea, Jaja nu poate avea nici un drept în contra lui Economu și Ciurcu pentru daunele ce și s'a au cauzat prin dărâmarea peretelui intimatului întru cât acest fapt se datoresce propriei lui greșeli ;

Că, în ce privește cererea făcută de apelantul Jaja, prin conclusiunile scrise depuse în urma debaterilor, de a se admite o descindere locală spre a se constata lucrările de artă făcute la imobilul său și a se vedea că, aceste lucrări n'a au putut fi conduse de dânsul ca farmacist ; a se chema înaintea Curței pe inginerul expert Ignat în scopul de a da explicațiunile asupra surpării pereților clădirii lui Economu și a cauzelor care a produs-o, a se încuviința chemarea ca martori a inginerului Budeanu, Mărgăritescu, Venert și Dimitrescu ca se depună dacă peretele lui Economu a fost suficient proptit, dacă s'a săpat din temelie sau sub temelie acestui zid, dacă construcțiunea era veche și lemnăria putredă și dacă surparea n'a provenit din cauza vechimei și relei stări a zidăriei și din greutatea mărfii depusă de Ciurcu, la care a mai contribuit ploile ce au fost în acel timp și sguduiturile carelor și trăsurelor, cum și a se admite o comisiune de experți speciali din București, care să aibe în vedere actele de expertisă, depunerile martorilor și să se pronunțe asupra cauzelor surpării acelor pereți, precum și cererea făcută de apelan tele Dobrescu tot prin conclusiunile scrise, de a se chema Economu și Ciurcu la interogator spre a dovedi raportul său de chiriaș al imobilului lui Economu, Curtea nu poate să discute admisibilitatea lor, întru cât a-

ceste probe n'au fost propuse și discutate în audiență față cu părțile ;

Că, în vederea acestora, urmează a se respinge apelurile făcute de Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu, a se admite în parte apelul lui N. Jaja și a se obliga pe numitul să răspundă lui Economu, Ciurcu și Dobrescu sumele arătate mai sus, a'și se respinge acțiunea sa în contra lui Economu și Ciurcu precum și acțiunea lui Ciurcu și Dobrescu în contra lui Economu.

Pentru aceste motive, Curtea în majoritate, respinge apelurile făcute de Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu, admite în parte apelul făcut de N. Jaja, admite în parte acțiunile făcute de Chr. Economu, C. D. Ciurcu și Gh. I. Dobrescu contra lui N. Jaja.

(ss) G. C. Șișman, M. A. Beștelei, Fr. Papp, Sp. Stătescu.

O p i n i u n e

Difer de majoritatea acestei Curți și sunt de părere a se respinge acțiunea formată de Chr. Economu în contra lui N. Jaja, a se admite acțiunea lui N. Jaja în contra lui Chr. Economu precum și acțiunile lui G. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu în contra lui Chr. Economu și în consecință a se reforma sentința apelată pentru următoarele motive :

Considerând că, din actele exhibate, din expertisele preurmate, din depozițiunile martorilor ascultați și din desbaterile orale, ce au avut loc în instanță rezultă că, în anul 1898, N. Jaja, farmacist din Brăila, voind să construiască o nouă clădire, în locul celei vechi, care era dărăpănată, însărcinează pe inginerul Costa, ca să-i presinte un plan de construcțiune ; că N. Jaja, acceptând planul prezentat de Costa, angajază pe maestrul Auselimo PiuZZi, ca să dărâme vechea clădire și să construiască o alta nouă conform planului ridicat de inginerul Costa ; că Auselimo, procedând la dărâmarea clădirei celei vechi, observă că, prăvălia de alături, proprietatea lui Chr. Economu, este grav amenințată de ruină ; că, zidurile edificiului sunt construite dupe un sistem, în care nu se întrebuița varul pentru cimentarea cărămizilor, ci pământ galben amestecat cu apă ; că, având o vechime aproape imemorială, zidurile purtau trei crăpături de sus în jos, tocmai în partea ce se învecina cu proprietatea lui N. Jaja, cu a cărui construcțiune se angajase ; că, temându-se de verii o respundere, în cas de accident, Auselimo previne pe comitentul său N. Jaja despre ceia-ce descoperise, spre a lua măsurii de siguranță, atât pentru persoanele ce locuiau edificiul dărăpănat, cât și pentru lucrătorii întrebuițați la noua clădire ;

Considerând că, în urma acestei denunțări N. Jaja, se adresează Primăriei urbei Brăila, i pune în vedere starea edificiului, aparținând lui Chr. Economu, pericolele posibile, ce pôte cauza prăvălirea lui și-i cere ca să ia măsurile dictate de prudență și de interesele siguranței publice, că Primăria, primind petițiunea să mărginește a însărcina pe inginerul său, ca să-i facă un raport, și să abțină de la orii ce alte demersuri necesitate de iminența pericolului ; că, în fața acestei lipse de atențiune a Primăriei, N. Jaja cheamă în judecată pe Chr. Economu, înainte judelei de pace respectiv spre a fi condamnat, orii de a consolida zidul, orii de

a-l dărâma ; că, în urma unei cercetări locale și a unei expertise, judecătorul respinge cererea lui N. Jaja ;

Considerând că N. Jaja, văzându-se lipsit de orii-ce mijloc legal, prin ajutorul căruia ar fi putut să se pue la adăpost de neajunsurile eventuale, ce i-ar fi cauzat prăvălirea zidului amenințator, proptește zidul în cestiune, în mai multe puncte, cu propriile sale cheltueli și dă ordin antreprenorului său Auselimo, ca să procedă la săparea șanțurilor trebuincioase așezării temelilor și la începerea construierei fundațiunilor ;

Considerând că, la așezarea temelilor și la ridicarea zidului, antreprenorul ca precauțiunii, ca lucrarea să se efectueze pe distanțe mici și încet, încet, pentru ca să nu priveze zidul dărăpănat de toate punctele de reazăm, ce ar fi putut avea în proprietatea pe care se opera clădirea cea nouă ; că, dupe ce zidul se înalță la oare care distanță de temelie, antreprenorul scoate din zidul cel nou, un brâu în lățime de câte-va centimetri, pe care-l introduce cu multă atențiune și prevedere în zidul lui Economu, pentru că, ast-fel, baza acestui din urmă zid să găsească un sprijin în chiar zidul, ce se construia ; că lucrarea, continuând ast-fel ajunge la nivelul stradei, când zidul dărăpănat cade, cauzând pagube atât lui G. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu locatarii lui Economu cât și lui N. Jaja ;

Considerând că, în urma prăbușirii acestui zid, Chr. Economu cheamă în judecată pe N. Jaja, pentru a-i plăti pagubele cauzate prin căderea zidului, iar N. Jaja cheamă în judecată pe Chr. Economu pentru a-i repara prejudiciul pricinuit prin aceeași cauză ; că, în același timp G. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu, locatarii ai lui Economu, reclamă în judecată atât pe N. Jaja cât și pe Chr. Economu, pentru că, amândoi său acela dintre ei, ce s'ar recunoasce responsabil să fie condamnați la despăgubirile formulate prin petițiunile de intentarea acțiunilor ;

Considerând că, pentru a da o soluțiune acestor diferite pretențiuni, este neapărat necesar de a stabili, care anume dintre cei doi proprietari vecini este în culpă Chr. Economu proprietarul zidului prăbușit, sau N. Jaja proprietarul fondului construcțiunii celei noi ;

Considerând că, este constant în fapt că, clădirea lui Chr. Economu era cu totul veche și construită în condițiuni tehnice cu desăvârșire primitive ; că, din cauza vechimei și a materialului întrebuițat, zidul vecin cu proprietatea lui N. Jaja, presinta trei crăpături de sus în jos, ceia ce constituia un indiciu grav, că, zidul amenința a se ruina, că, dacă acest zid resistase, cu toată defectuositatea lui, cauza a fost că găsisse un punct de reazăm, în clădirea lui N. Jaja ; că, această clădire fiind dărâmată și acest sprijin dispărând, rațiunea, bunul simț și instinctul de prevedere cel mai elementar, impunea proprietarului Chr. Economu ca să ea măsurii serioase de conservare, cu atât mai mult cu cât aceste case erau afectate unui comerț, care necesita o mișcare destul de vie în interiorul lor ; că, afară de aceasta, avea două etagiuri și în podul etagiului de sus se conserva o mare cantitate de mărfuri ; că, dacă la aceste diferite împrejurări, cari trebuiau să intereseze de aproape atât pe Chr. Economu cât și pe autoritatea îndrituită a protege siguranța publică, se adaugă vibrațiunile născute

din circulațiunea foarte animată de pe stradă, acelea provenite din săpăturile vecine, din aducerea materialului și așezarea lui în temeliile edificiului ce Jaja construia, cert este, că zidul trebuia să se prăbușească ;

Considerând că, este necontestat că Chr. Economu, nu avea nici un drept de servitute asupra zidului caselor lui N. Jaja ; că, prin urmare, el nu putea pretinde, că N. Jaja să nu dărâme zidul casei sale și cu atât mai puțin de a înlocui cu alt-ceva punctul de rezam al zidului prăbușit ; că, dărâmând casele sale și reclădind altele, N. Jaja exercita un drept al său independent de al lui Economu, și *nemo dolo molo facere censetur qui suo jure utitur*, principiul de drept etern adevărat ;

Considerând că, experții numiți de tribunal recunosc că, clădirea lui Economu era șubredă, dar susțin că, N. Jaja era dator să ea măsură spre a întări zidul prăbușit sprijinindu-l cu proptele așezate dupe toate regulile artei ; că, este adevărat adăogă experții că, N. Jaja a așezat mai multe proptele, dar dispozițiunea lor a fost vițioasă și nu a putut suporta greutatea zidului ;

Considerând că, tribunalul adoptând acest punct de vedere al experților, aruncă toată răspunderea asupra lui N. Jaja, imputându-i că, nu a luat măsură suficiente pentru conservarea și întărirea zidului ; că, așa pusă cestiunea se naște întrebarea dacă N. Jaja era dator să ea măsură de conservare în interesul proprietății altuia ;

Considerând că, în dreptul roman, proprietarul vecin cu un imobil, ce amenința ruina, avea dreptul de a sili pe proprietarul imobilului ca, saș să'l dărâme, saș să'l consolideze ; că, în virtutea acestei acțiuni numită *damni infecti*, reclamantul putea să obțină o hotărâre prin care să se oblige proprietarul imobilului saș însuși reclamantul a lua aceste măsură pe socoteala și în sarcina proprietarului imobilului ; că, legiuitorul nostru, ne admitând această acțiune preventivă, nu a înțeles cătuși de puțin că, sarcina conservării imobilului ruinat să o arunce asupra proprietarului vecin fondului în ruină ; că, legiuitorul nostru, înlăturând această acțiune ca prematură, a voit ca prejudiciul să fie consumat, ca vătămarea să fie cauzată și apoi să acorde o acțiune celui vătămat ; că, ast-fel fiind, în specie, măsurile de apărare saș de consolidare cădeau în sarcina lui Economu, iar nici de cum a lui N. Jaja ; că, tribunalul, imputând ca greșeală lui N. Jaja, lipsa de măsură de apărare suficiente, 'i impunea o îndatorire neîntemeiată pe nici un text de lege ; că, dacă cu toate acestea N. Jaja a făcut ceea ce nu era dator, nu i se poate imputa că, a comis o greșală fiind-că măsurile luate nu au fost suficiente ;

Considerând că, experții mai alegă că, una din cauzele dărâmării zidului ar fi și introducerea unei părți din zidul clădirei celei noi în zidul prăbușit ;

Considerând că, această lucrare s'a făcut tocmai pentru a apăra zidul dărâmat, că, pe nimic rațional nu se întemeiază experții spre a învedera opiniunea lor ; că, dacă această alegațiune a lor ar fi adevărată, ar fi trebuit ca zidul să cadă din cauza surpării temeliei ; că, temelia în fapt, este intactă și apoi prăbușirea s'a efectuat cu mult mai târziu și după ce zidul ajunsese la

nivelul stradei ; că, este neîndoios, chiar după spusa experților că, dacă zidul ar fi fost bine proptit, nimic nu s'ar fi putut întâmpla ; că, așa fiind și sarcina măsurilor de conservare incumbând lui Chr. Economu apelul lui N. Jaja urmează a fi admis ;

Considerând că, odată recunoscută culpa lui Chr. Economu, tot el'trebuie să răspundă de daunele interese cauzate locatarilor săi Gh. I. Dobrescu și C. D. Ciurcu.

Pentru aceste motive sunt de opinie a se admite apelul făcut de N. Jaja contra lui Chr. Economu și în consecință a fi apărat de pretențiunea formulată în contră'i de către Economu ; A se admite apelul lui C. D. Ciurcu și Gh. I. Dobrescu și a se condamna Economu la daunele interese cauzate și a se respinge acțiunea lor în contra lui Jaja ; A se admite apelul lui Jaja în contra lui Economu și a se condamna acest din urmă la daune interese.

(ss) G. Stoicescu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI BACĂU

Audiența de la 18 Februarie 1899

Președenția d-lui CONST. N. BUSDUGAN, Președinte

Nedelea Sulea cu Radu Preotu Mănicuță

Sentița civilă No. 104

Pământ rural. — Inalienabilitate. — Dacă constituția din 1884 a admis saș a abrogat excepțiunile prevăzute de legea interpretativă din 1879 la inalienabilitatea pământurilor rurale.

Legea rurală din 1864, făcută în scop economic pentru a înființa mica proprietate rurală, transformând pe sătenii clăcași în mici proprietari, precum și cea interpretativă din 1879 care a prevăzut inalienabilitatea, pe timp de 30 de ani, a pământurilor date sătenilor în puterea chiar a acestor legi, a permis înstrăinarea acestor pământuri către un alt sătean neîmproprietar saș către comună, iar constituțiunea din 1884, prin art. 132, nu a abrogat aceste excepțiuni la inalienabilitatea acestor pământuri rurale, ci numai a prelungit termenul acestei inalienabilități dându-i în același timp și un caracter constituțional.

Așa dar, atât înainte de constituțiunea de la 1884, cât și după votarea ei, comuna și sătenii neîmproprietariți au avut și au dreptul a dobândi pământuri rurale în întinderile recunoscute unui fost clăcaș prin legea rurală din 1864.

S'a ascultat : d-l avocat Grimberg din partea reclamantei Nedelea Sulea în susținerea acțiunei și d-l avocat Gr. Răileanu din partea intimatului Radu Preotu Mănicuță în combateri ;

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea intentată de Nedelea Sulea din com. Cașin, prin petițiunea înreg. la No. 26768/98, contra lui Radu Preotu Mănicuță tot din acea comună, prin care tinde a se anula actul de vânzare transcris de acest tribunal sub No. 656/95, intervenit între părât și defunctul fiu al reclamantei Niculai Sulea, pentru vinderea a 43 prăjini pământ rural ;

Având în vedere susținerile orale ale părților și acțiunile depuse în instanță ;

Având în vedere că, reclamanta își întemeiază acțiunea sa pe motivul că pământul vândut de fiul său Nicolaï Sulea, în anul 1885, pârâtului de azi, — fiind rural, — din cel care, fiul său a fost împroprietărit la anul 1864, — înstrăinarea lui, — de și permisă în mod excepțional în condițiunile prevăzute prin legea de la 1864 și cea interpretativă a art. s. 7 din 1879, adică față de un satean neîmproprietărit sau față de comună, de la promulgarea art. 132 din constituțiunea de la 1884, a devenit absolut interzisă în timp de 30 ani de la această dată ; că deci, actul de vânzare menționat mai sus, fiind făcut în contra dispozițiunilor clare ale acestui art. este pătat de nulitate și ca atare cere a fi declarat nul ;

Având în vedere că, este necontestat că legea rurală din 1864 făcută în scop economic, pentru a înființa mica proprietate, transformând pe sătenii clăcași în mici proprietari, precum și cea interpretativă a art. s. 7 din 1879 prevăzând inalienabilitatea pe timp de 30 ani a pământurilor date sătenilor în puterea chiar a acestor legi, a permis în acelaș timp înstreinarea acestor pământuri numai față de un alt satean neîmproprietărit sau față de comună, într-o cât rațiunea și scopul legii rurale nu era într-o nimic jignit prin această excepțiune ; că anul 1884 cu ocaziunea revizuirii constituției, experiența dovedind că, măsura protejtoare a acestei inalienabilități a pământurilor rurale, trebuie prelungită peste termenul prevăzut de legea rurală, — într-o cât era de temut ca pământurile cedate sătenilor în vederea unui scop economic de prima ordine la expirarea acestui termen să nu treacă în mâinile străinilor, (vezi raportul revizuirii art. 133 din const. de la 1866, — devenit acum art. 132 — citat în ședința camerei din 20 Ianuarie 1884 de d-l raportor Polizu-Micșunești) s'a prelungit această inalienabilitate încă pe 30 ani în viitor ; că scopul votărei acestui art. 132, dupe cum rezultă atât din debaterile ce au avut loc, în camera de revizuire, cât și din declarațiunile Ministrului de justiție de pe atunci, nu a fost de a abroga excepțiunile de alienabilitate prevăzute de legea rurală de la 1864 precum și cea din 1879, ci numai de a prelungi această inalienabilitate a pământurilor rurale pe un period de 30 ani înainte, precum și de a se da acestei inalienabilități un caracter constituțional ; că prin urmare, atât înainte de constituțiunea de la 1884 cât și dupe votarea ei, comuna și sătenii neîmproprietăriți, au avut și au dreptul a dobândi pământuri rurale în întinderile recunoscute unui fost clăcaș prin legea din 1864 ;

Având în vedere că, din certificatul cu No. 388 din 1898 al Primăriei com. Cașin, se constată că pârâtul Radu Preotu Mănicuță nu este fiu de clăcaș și că în momentul încheerii actului de vânzare 6 Februarie 1885, nu fusese împroprietărit nici el nici părinții săi ; că el fiind satean cultivator de pământ, — pentru motivele descrise mai sus, — a avut dreptul să cumpere cele 43 prăjini pământ rural de la defunctul fiu al reclamantei, Neculaï Sulea ;

Că, ast-fel fiind, acțiunea reclamantei fiind neîntemeiată urmează a fi respinsă ;

Pentru aceste motive, redactate de d-l jude-supleant Dionisie Ionescu, tribunalul în majoritate, respinge acțiunea.

(ss) C. N. Busdugan, Dionisie Ionescu.

O p i n i u n e

Sub-semnatul nu mă unesc cu părerea majorității pentru următoarele motive :

Având în vedere că, art. 132 din constituția de la 1884, zice că pământurile cedate foștilor clăcași, sunt și vor fi inalienabile pe timp de 32 ani, cu începere de la promulgarea acestei legi ; că, ast-fel, din spiritul acestui text, rezultă că, intențiunea legiuitorului a fost de a preschimba cu totul dispozițiunile legilor anterioare din 1864 și 1879 în ce privește înstrăinările pământurilor locuitorilor săteni, chiar din expresiunea literală a textului care zice că : *pământurile foștilor clăcași sunt și vor fi inalienabile pe timp de 32 ani* ; că, nu se poate susține că, prin o scăpare din vedere, legiuitorul a uitat să consacre principiul înstrăinării între săteni a pământurilor ce li s'au dat conform legii rurale și legii interpretative de la 1864 și 1879, căci prin aliniatul imediat următor din art. 132 din constituțiune, se permite locuitorilor orașeni de a'și putea înstreina pământurile lor de casă, date dupe legea rurală, însă în urma unei legi speciale notată în acest scop ; cu alte cuvinte, departe de a nu să fi preocupat de înstrăinările pământurilor rurale, legiuitorul a avut multă îngrijire, căci prin acest text de și se autorisă înstrăinarea în principiu, totuși o subordonează unei legi speciale ce se va vota în acest scop, deci consacră în mod absolut principiul inalienabilității pământurilor foștilor clăcași ;

Considerând că, dupe dispozițiunile art. 129 din constituțiune o altă interpretare nu se poate da art. 132 din constituțiunea ce a modificat legile din 1864 și 1879, căci acest articol 129, declară că, din ziua punerii în vigoare a constituțiunii de față, sunt abrogate toate dispozițiunile din legi, decrete, regulamente și alte acte contrarii cu cele așezate de ea, prin urmare dispozițiunile legii rurale, relative la înstrăinări sunt abrogate prin art. 132 din constituțiune ;

Că, în specie, pământul vândut de Nicolaï Sulea fiul reclamantei, în anul 1885, fiind rural, înstrăinarea lui nu era permisă, dupe art. 132 din constituțiunea de la 1864, și deci actul de vânzare a aceluia pământ, este nul ;

Pentru aceste motive, sunt de părere de a se admite acțiunea reclamantei Nedelea Sulea, și de a se anula actul de vânzare transcris de trib. Bacău sub No. 656/85, intervenit între pârâtul Radu Preotu Mănicuță și defunctul fiu al reclamantei, Nicolae Sulea, pentru vânzarea a 43 prăjini pământ rural, situat pe teritoriul comunei Cașin.

(s) D. D. Antonescu, judecător de ședință.